

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu și Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Popov Oleg, inculpatul Osadcii Sergiu și apărătorul său, Bolgar Valentina, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 04 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 22 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui,

Osadcii Sergiu Xxxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxxxx, str. Xxxxxxxxxxxxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 28.07.2011 pînă la 04.09.2013

2. în instanța de apel din 14.10.2013 pînă la 22.01.2014

3. în instanța de recurs din 15.05.2014 pînă la 01.07.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 04 septembrie 2013, a fost încetat procesul penal privind tragerea la răspundere penală a lui Osadcii S.A. pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod Penal.

Prin aceeași sentință, Osadcii S.A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, Osadcii S.A. la 01 februarie 2009, în jurul orei 18.40 a pătruns, ilegal, în locuința lui Gomaniuc Ludmila situată în or. Xxxxxxx, str. Xxxxxxxxxxxxxx. La cererea lui Gomaniuc L. și a soțului ei Gomaniuc Serghei de a părăsi locuința, inculpatul a refuzat, amenințînd-o pe Gomaniuc L. cu răfuiala fizică personală, precum și pe membrii familiei sale.

Tot el, la 02 septembrie 2009, în jurul orelor 20.00, repetat, a pătruns, în domiciliul cet. Gomaniuc L., și la cererea acesteia precum și a membrilor familiei de a părăsi domiciliul, Osadcii S.A. nu a reacționat, amenințîndu-i cu răfuială fizică.

Tot el, la 30 aprilie 2011, în jurul orelor 14.00, aflîndu-se în apartamentul nr. xx situat pe str. Xxxxxxxxxx din or. Xxxxxxx, în urma relațiilor ostile apărute cu mama

sa, Ceban Elena, i-a aplicat acesteia lovituri pe diferite părți ale corpului, numind-o concomitent cu diferite cuvinte necenzurate, în consecință i-a provocat leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.108/D din 25 mai 2011, au fost calificate ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Tot el, la 03 mai 2011, în jurul orei 20.40, aflându-se în apartamentul nr. xx situat pe str. XXXXXXXXXXXX, în urma relațiilor ostile apărute cu mama sa, Ceban E., i-a aplicat acesteia lovituri, concomitent a înjurat-o și a insultat-o, în consecință i-a provocat leziuni corporale, care potrivit raportului de expertiză medico-legală 149/D din 24 iunie 2011, au fost calificate ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Tot el, la 08 mai 2011, la ora 21.24, realizându-și scopul amenințării cu omor, l-a contactat telefonic pe Ceban Nicolai, la locuința acestuia din or. XXXXXXXX. str. XXXXXXXXXXXX, amenințând cu omor pe acesta și pe membrii familiei lui, inspirându-i victimei temerea pentru viața lui și a familiei sale, amenințare pe care Ceban N. a perceput-o ca reală de realizat.

Astfel acțiunile lui Osadcii S.A., au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal – *violență în familie, adică acțiune intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și suferință psihică*; în baza art. 179 alin. (2) Cod penal – *pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșite cu amenințarea aplicării violenței*; în baza art. 155 Cod penal – *acțiunea de amenințare cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări*.

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Osadcii S.A. să fie recunoscut vinovat în baza art. art. 201¹ alin. (1), 179 alin. (2), 155 Cod penal și condamnat corespunzător la 2 ani închisoare, 2 ani închisoare, 2 ani închisoare. În conformitate cu art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili definitiv pedeapsa de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința să fie menținută fără modificări. În motivarea apelului procurorul a invocat că instanța de fond greșit a încetat procesul penal pe capătul de învinuire bazat pe art. 201¹ alin. (1) Cod penal, fiind întrerupt termenul de prescripție.

3.2. Inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării lui în baza art. 179 alin. (2) și 155 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în această parte sau aplicarea unei pedepse neprivative de libertate. În rest sentința să fie menținută fără modificări. În motivarea apelului s-a invocat aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, nevinovăția de cele imputate și lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunilor incriminate.

3.3. Avocatul Bolgar V. în numele inculpatului, în apelul său a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că pe epizodul bazat pe art. 179 alin. (2) Cod penal, organul de urmărire penală

neîntemeiat a început urmărirea penală, deoarece din actele de constatare nu rezultă o bănuială rezonabilă, fapt ce duce la nulitatea acțiunilor organului de urmărire penală, iar pe epizodele bazate pe art. 201¹ alin. (1) și 155 Cod penal s-a invocat aprecierea eronată a probelor de către instanța de fond. La stabilirea pedepsei instanța de fond eronat i-a aplicat prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 22 ianuarie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de apel în motivarea soluției adoptate a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Osadci S.A. a săvârșit anume infracțiunile imputate.

În opinia instanței de apel, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului pentru infracțiunile comise, prima instanță corect a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Argumentul invocat de acuzatorul de stat în cererea de apel precum că termenul de prescripție a fost întrerupt, inculpatul fiind anunțat în căutare la data de 15.04.2013, nu a fost reținut ca întemeiat de către instanța de apel, dat fiind faptul, că potrivit art.60 alin. (1) lit.a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

5. Decizia instanței de apel se contestă cu recurs de către procuror, în care se solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocând argumente identice cu cele invocate în cererea de apel.

5.1. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă cu recurs și de către avocatul Bolgar V., în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând argumente identice cu cele invocate în cererea de apel.

5.2. Recurs se declară și de către inculpat, care de asemenea solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând argumente identice cu cele invocate în cererea de apel.

6. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către inculpat și apărătorul acestuia, solicitând respingerea lor ca inadmisibile, deoarece recurenții în recursurile declarate se referă la starea de fapt, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele invocate de recurenți în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate urmează a fi admise din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Lecturând textul apelurilor declarate, Colegiul atestă faptul că, procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia au invocat în instanța de apel următoarele argumente:

- aprecierea eronată a probelor administrate la caz;
- nevinovăția inculpatului de cele incriminate;
- lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor imputate;
- încetarea greșită a procesului penal pe capătul de învinuire bazat pe art. 201¹ Cod penal;
- netemeinicia începerii urmăririi penale pe epizodul bazat pe art. 179 alin. (2) Cod penal;
- la stabilirea pedepsei eronat i-a fost aplicat inculpatului prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal.

Colegiul observă că recursurile declarate de către procuror, inculpat și apărătorul acestuia conțin argumente identice cu cele invocate de ei în cererile de

apel. Din aceste considerente Colegiul va purcede la examinarea recursurilor declarate în cumul cu apelurile declarate de către aceștia.

Analizînd textul deciziei instanței de apel în raport cu argumentele invocate de apelanți-recurenți, Colegiul constată că:

1) Deși în contextul apelurilor declarate de către inculpat și apărătorul acestuia este invocat argumentul „*aprecierea eronată a probelor administrate la caz*” cu descrierea unui șir de probe și analiza minuțioasă a fiecăreia, în textul deciziei după redarea prevederilor art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, Curtea de Apel a menționat doar „*Colegiul penal consideră că instanța de fond, audiind inculpatul Osadcii S.A., părțile vătămate Ceban E., Ceban N. și Gomaniuc L., martorii Ceban P., Afteni V., Medialcova O., Ceban R., Gomaniuc V., Gomaniuc S. și Malanca M., analizînd cumulul de probe concludente și pertinente administrate în cadrul cercetării judecătorești, corect a tras concluzia că vinovăția inculpatului Osadcii S.A. de comiterea faptelor prejudiciabile este dovedită integral, corect încadrînd acțiunile lui*”.

Astfel, Colegiul evidențiază că instanța de apel deși în decizia sa a menționat „*analizînd cumulul de probe*”, însă analiza în cauză nu a fost efectuată, nefiind aplicate prevederile menționate în decizie art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, argumentînd temeiul respectiv.

De asemenea, Colegiul remarcă faptul că, deși la materialele dosarului sunt anexate un cumul de probe, însă instanța în decizie a menționat selectiv cîteva probe, ignorînd totalmente celelalte probe administrate la etapa urmăririi penale și în prima instanță, precum și în instanța de apel.

Astfel, Colegiul precizează că deși pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, au fost înaintate de către inculpat cerere de audiere în calitate de martor a lui Dîmcenco T.P. și anexare la materialele cauzei a extrasului medical eliberat de serviciul medical nr. 13 (f.d. 152-verso, v.2), iar de către procuror demersul cu privire la anexarea materialelor la dosar (f.d. 186-verso, v.2), instanța de apel le-a acceptat, însă în conținutul deciziei acestea nu au fost nici menționate, nici analizate cu admiterea sau respingerea acestora și argumentarea poziției sale.

Mai mult ca atît, Colegiul atenționează asupra faptului, că reieșind din procesele-verbale al ședinței de judecată probele din prezenta cauză la etapa judecării cauzei în instanța de apel nu au fost cercetate sau date citirii în ședințele de judecată, însă în decizia adoptată se face referire selectiv la cîteva din ele.

La acest capitol Colegiul reține că, probele administrate în cadrul urmăririi penale, cît și cele din ședințele de judecată, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și anume, prin cercetarea lor din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel unilateral a făcut trimiteri la unele probe din dosar, concluzionînd că acestea confirmă vina lui Osadcii S.A. în comiterea infracțiunii imputate, fără a verifica probele acumulate la urmărirea penală și în ședințele de

judecată, prin citirea lor în ședința de judecată, și consemnarea lor în procesul verbal.

Deci Colegiul evidențiază că, instanța de apel a făcut trimitere și s-a expus în decizia sa asupra unui șir de probe, printre care și declarațiile inculpatului și părților vătămate, însă reieșind din procesul verbal al ședințelor de judecată, stabilim cu certitudine faptul că probele enumerate în decizie absolut nu au fost examinate în ședința judiciară, nefiind date citirii și verificate în ședința de judecată.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele care nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată, astfel fiind încălcate prevederile art. 413 Cod de procedură penală, care stipulează procedura de examinare a apelului, art. 336 Cod de procedură penală, care reglementează procedura întocmirii unui proces verbal, precum și art. 373 Cod de procedură penală, ce conturează procedura cercetării probelor.

2) Alte argumente invocate de inculpat și apărătorul acestuia în apeluri sunt *„nevinovăția inculpatului de cele incriminate și lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor imputate”*. Ca răspuns la aceste argumente instanța de apel a menționat că: *„Astfel, acțiunile inculpatului Osadcii S.A. au fost corect încadrate în limitele art. 201¹ alin. (1) cod penal... De asemenea, din totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată, instanța de fond corect a constatat că în acțiunile lui Osadcii S.A. sunt prezente semnele comiterii faptei de violare la domiciliu prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal... Din împrejurările constatate și probele cercetate în ședința de judecată, Colegiul consideră, că instanța de fond corect a constatat că în acțiunile lui Osadcii S.A. sunt prezente semnele comiterii faptei de amenințare cu omor prevăzute de art. 155 Cod penal... Argumentele invocate de către inculpat și avocatul acestuia în cererile de apel, nu pot sta la baza casării sentinței și achitării inculpatului, pe motiv că toate argumentele invocate poartă un caracter declarativ, fără careva probațiune justificată”*.

Colegiul la acest capitol statuează că instanța de apel doar a constatat faptul comiterii de către inculpat a infracțiunilor incriminate și prezența elementelor acestora în acțiunile lui, fără analiza argumentelor invocate în acest sens de către apelanți, apreciindu-le doar la general declarative.

3) Unicul argument invocat de către procuror cât în apel atât și în recurs este *“încetarea greșită a procesului penal pe capătul de învinuire bazat pe art. 201¹ Cod penal”*. Soluționând acest argument instanța de apel în decizia sa după redarea prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6), art. 274 pct. 4) Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal a menționat că, *„Prin urmare, Colegiul penal conchide, că instanța de fond, reieșind din normele de drept enunțate, precum și din considerentele că la data de 30 aprilie 2011 și la 03 mai 2011 a săvârșit o infracțiune ușoară, prevăzută la art.201¹ alin.(1) Cod penal, iar din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani, corect a încetat procesul penal pe*

acest capăt de învoiuire, liberînd inculpatul de răspundere penală, din motivul expirării termenului de tragere a persoanei la răspundere penală”.

Colegiul consideră că deși procurorul în dezvoltarea acestui argument a invocat suspendarea curgerii termenului de prescripție, instanța de apel nu a dat răspuns la acest argument preluînd doar constatarea instanței de fond în acest sens.

4) Alte 2 argumente invocate de către apărătorul inculpatului în apel au fost *„netemeinicia începerii urmăririi penale pe epizodul bazat pe art. 179 alin. (2) Cod penal și la stabilirea pedepsei eronat i-a fost aplicat inculpatului prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal”.* În acest sens, Colegiul remarcă faptul că argumentul cu privire la netemeinicia începerii urmăririi penale a fost ignorat totalmente de către instanța de apel, iar la capitolul stabilirii pedepsei s-a stabilit doar că *„De asemenea, Colegiul penal a considerat, că la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin.(2) și art.155 Cod penal, instanța de fond corect a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, de principiile generale de aplicare a pedepsei stipulate la art. 62 alin. (2) din Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 7, 75 și 78 din Cod penal, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor comise, de personalitatea dînsului, că la locul de trai se caracterizează negativ, că vina n-a recunoscut-o, susținînd că nu a comis faptele incriminate, de comportamentul acestuia de pînă la comiterea infracțiunilor și după aceea - dînsul s-a eschivat să se prezinte binevoi în ședința de judecată, instanța fiind nevoită să anunțe inculpatul în căutare și să aplice față de el măsura preventivă în stare de arest, anterior judecat, antecedentele penale fiind stinse. Din toate acestea poate fi trasă concluzia că inculpatul nu s-a căit de cele săvîrșite, eschivîndu-se de la prezentarea în ședința judiciară. Astfel, prin comportamentul său a pus piedici în calea stabilirii adevărului și examinării cauzei penale în termeni rezonabili. Ținînd cont de cele indicate mai sus, instanța de apel a considerat că reeducarea și corectarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate. Din aceste considerente, s-a conchis, că instanța de fond corect a tras concluzia că reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate. Careva circumstanțe atenuante, din cele prevăzute la art.76 Cod penal, prima instanță nu a stabilit”.* Astfel, Colegiul reține că argumentul privind lipsa în enumerarea exhaustivă a circumstanțelor agravante la art. 77 Cod penal a *“săvîrșirea acțiunilor infracționale în mod repetat”*, nu a format obiect de discuție, fiind ignorat de către instanța de apel.

Din prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecînd apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul deciziei instanței de apel, instanța de recurs constată că aceste prevederi legale totalmente au fost ignorate, și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile expuse în pct.3 din prezenta decizie.

Nepronunțându-se asupra motivelor invocate de apelanți, instanța de apel s-a redus la fraze generale, fără a stabili temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate. Astfel, instanța de apel unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar, concluzionând că acestea confirmă vinovăția inculpatului și ignorând altele. Motivele din apel trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Deci argumentele expuse în pct.3 din prezenta decizie, de fapt, constituie fondul apelului și nepronunțarea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Totodată, Colegiul specifică faptul că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, avînd posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003), Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007), Albina c. Romîniei (2005), Boldea c. Romîniei (2007)).

Erorile judiciare menționate în viziunea Colegiului constituie temei pentru recurs, prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală. Aceste erori nu pot fi corectate în instanța de recurs, deoarece chestiunile privind aplicarea prevederilor legale la judecarea cauzei în fond țin de competența instanței de apel. Prin prisma considerentelor relevate, se apreciază temeinicia recursurilor nominalizate, impunîndu-se admiterea lor, casarea integrală a deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Popov Oleg, inculpatul Osadcii Sergiu și apărătorul său, Bolgar Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 22 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui **Osadcii Sergiu XXXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 22 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun